

திருவிவிலிய பழமொழியாகமத்தில் ஞானம் பற்றிய கருத்துருவம்

A Conceptual Analysis of Wisdom in the Book of Proverbs in the Holy Bible

சி.ஜீசஸ் ராயர்

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,
தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக் கழகம் திருவாரூர்-610005, தமிழ்நாடு இந்தியா

Jesus Rayar. S

Research scholar, Department of Tamil, Central university of Tamilnadu,
Thiruvavarur - 610005, Tamilnadu, India

Abstract: The Holy Bible is revered as the sacred scripture of the Christian faith. The Book of Proverbs, a part of the Old Testament, presents various perspectives centered on the concept of wisdom. This article explores the conceptual frameworks of wisdom as portrayed in Proverbs. Through both literary and theological approaches, it examines how human wisdom and divine wisdom are described and distinguished within the text.

Keywords: The Holy bible, Proverb, Tamil Christianity, Christian literature

சுருக்கம்:

திருவிவிலியம் கிறித்தவ சமயத்தின் புனித நூலாக மதிக்கப்படுகிறது. இதில் பழைய ஏற்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய பழமொழியாகமம், ஞானத்தை மையமாகக் கொண்டு பல்வேறு கருத்துக்களின் முன்வைக்கிறது. இக்கட்டுரை பழமொழியாகமத்தில் உள்ள ஞானத்தின் கருத்துருவங்களை ஆராய்கிறது. இது இலக்கிய மற்றும் இறையியல் நோக்கில் அணுகப்பட்டு, மனித ஞானம், இறை ஞானம் ஆகிய இரண்டும் எவ்வாறு விவரிக்கப்படுகின்றன என்பதை விளக்குகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: திருவிவிலியம், பழமொழியாகமம், தமிழ்க் கிறித்தவம், கிறித்தவ இலக்கியம்

முன்னுரை:

கிறிஸ்தவர்களின் புனித நூலாகப் போற்றப் பெறுவது திருவிவிலியமாகும். இது பல்வேறு உலக மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. இந்நூல் மொழி வளர்ச்சிக்கும், இலக்கியத்துக்கும் உதவியுள்ளது. இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பழமொழியாகமம் ஞானத்தின் அடையாளமாக விளங்குகிறது. அது ஞானம் பற்றிய பல்வேறு கருத்தாக்கங்களின் வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஞானம் பற்றிய கருத்துருவத்தினை ஆராய்வதாக இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

திருவிவிலிய அறிமுகம்:

கிறிஸ்தவர்களின் புனித நூலாகப் போற்றப் பெறுவது திருவிவிலியமாகும். 'பிப்லாஸ்' என்ற கிரேக்கச் சொல்லில் இருந்து பிறந்தது 'பைபிள்' ஆகும். பைபிள் ஒரு தனிநூலன்று. ஏறக்குறைய 73 (27+46) நூல்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூல் என்றே கூற வேண்டும். பொதுவில் பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என்ற இரண்டு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. பழைய ஏற்பாடு முதலில் எபிரேய

மொழியிலும், புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க மொழியிலும் எழுதப்பெற்றது. இவை கிபி 69 முதல் 99 வரையுள்ள முப்பத்தாண்டு காலத்தில் எழுதப்பட்டது. கி.பி 4 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் புனித ஜெரோம் அவர்கள் பைபிளை முதல் முதல் இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். இதற்கு வல்கேட் (Vulgate) என்று பெயர். கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்கள் இதையே இன்றும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு மொழிகளில் திருவிவிலியம் மொழிபெயர்க்கப் பட்டு வெளிவந்துள்ளது.

தமிழில் திருவிவிலியம்:

திருவிவிலியம் இந்திய மொழிகளில் தமிழில் தான் முதலில் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றது. தமிழகம் வந்த இயேசு சபைப் போர்த்துக்கீசியத் தொண்டர்கள் கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டில் நற்செய்தி நூல்களின் சில பகுதிகளை மொழி பெயர்த்துள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் தச்சு திருமறைத் தொண்டராக விளங்கிய பத்தேயு என்பவர் கி.பி 1665 ஆம் ஆண்டில், மத்தேயு நற்செய்தியினை மட்டும் மொழிபெயர்த்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைத் தொண்டராய் விளங்கிய 'திமே' என்பவர் புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவை கையெழுத்துப் படியிலேயே உள்ளன. முதன் முதல் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சுக்குக் கொண்டு வந்தவர் தரங்கம்பாடியில் பணியாற்றிய திருமறைத்தொண்டர் பர்த்தலோமியோ சீகன்பால்கு ஆவார். அவர் புதிய ஏற்பாட்டின் நான்கு நற்செய்திகளையும் திருத்தொண்டர் பணியையும் கி.பி 1714 இல் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டார். புதிய ஏற்பாட்டின் ஏனைய பகுதிகள் கி.பி 1715 ஆம் ஆண்டிலும் பழைய ஏற்பாட்டின் ஆதி ஆகமம், ருத்து ஆகமம் ஆகியவை கி.பி 1719 இல் அவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அச்சுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. அவரைப் பின்பற்றி சூல்கு (Zchultze) என்பவர் ஏனையவற்றை மொழியெர்த்து நான்கு பகுதிகளாக வெளியிட்டார். இவர்களைப் பின்பற்றி பெப்ரிசியசு, இரேனியசு. பெர்சிவல், பவர், இலார்சன், இராசரிகம் போன்ற சீர்திருத்தக் கிறிஸ்தவர்கள் மொழி பெயர்ப்புகளைச் செய்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

கத்தோலிக்கத் சபைத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளில் இயேசு தொண்டர்களாகிய திரிங்கால் (Trincal) இலத்தீன் வல்கத்தாவிலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டை கி.பி 18 இல் மொழிபெயர்த்தார். பொத்தேரோ என்பவர் வல்கத்தாவிலிருந்து 1904 இல் பழைய ஏற்பாட்டை இரு பகுதிகளாக மொழி பெயர்த்தார். தமிழகத்தின் கத்தோலிக்கத் தமிழ் ஆயர்கள் மொழிபெயர்ப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்தனர். அக்குழு புதிய ஏற்பாட்டை 1970 இல் மொழிபெயர்த்தது. விவிலியம் முழுவதையும் பரிசுத்த வேதாகமம் எனும் தலைப்பில் 1973 இல் வெளியிட்டது. தமிழக ஆயர் குழு தமிழ்நாடு விவிலிய மறைக்கல்வி, திருவழிபாட்டு என்னும் அமைப்பினைத் திண்டிவனத்தில் நிறுவியது.

திருவிவிலியத்தின் சிறப்புகள்

உலகிலேயே முதன் முதலில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட புத்தகம் திருவிவிலியம் ஆகும். மிக அதிகமான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட புத்தகத்தின் பட்டியலில் முதலிடம் பெற்றது திருவிவிலியமாகும். ஒரே மொழியில் பலமுறை மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டதும் விவிலியமே ஆகும்.

முதன் முதலில் வானவெளிக்கலத்தில் எடுத்து செல்லப்பட்ட புத்தகமும் பரிசுத்த வேதாகமமே ஆகும். வேதாகமத்தின் முதல் வசனத்தை போர்மன் என்ற வான்வெளிவீரர் 1968 ஆம் ஆண்டு வான்வெளியில் கலத்தில் இருந்து வாசித்தார். இந்த உலகத்திற்கு வெளியே வானவெளியில் NASA வில் அப்பல்லோ 14, பிப்ரவரி 5, 1971 இல் சந்திரனுக்கு சென்று சந்திரனில் வைக்கப்பட்ட முதல் புத்தகம் விவிலியமே ஆகும். மைக்ரோபிலிம் என்ற முறையில் 1245 பக்கங்கள் கொண்ட மற்றும் 7,73,746 வார்த்தைகள் கொண்ட KJV முழுவேதாகமும் சிறிய அளவில் அச்சிடப்பட்டு சந்திரனில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

சந்திரனில் ஆராய்ச்சி செய்ய சென்ற விஞ்ஞானிகள் தங்கள் ஆராய்ச்சியை ஆரம்பிக்கும் முன் பூமி உருவாக்கப்பட்ட விதத்தை வேதத்திலிருந்து வாசித்தனர். அதாவது ஆதி 1:1 ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார் என்ற பகுதியை வாசித்த பின்பே சந்திரனில் தங்கள் ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கினர். உலகில் இன்றைக்கு பேசப்படும் ஏறத்தாழ 6,912 மொழிகளில் 2009 மொழிகளில் பரிசுத்த வேதாகமத்தின் ஒரு புத்தகமாவது மொழியெர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறாக சிறப்புக்களினை உடையதாய் திருவிவிலியம் திகழ்கிறது.

பழமொழியாகமம்

இந்நூல் எபிரேய மொழியில் சாலமோனின் பழமொழிகள் என்றும், கிரேக்க எழுபது நூலில் பழமொழிகள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூல் தமிழில் பழமொழியாகமம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்பெயர் நூலின் தன்மையை முழுவதும் உணர்த்தவில்லை. சான்றாக, தொடர் வாக்குகளையோ, ஒழுக்க சமய, போதகத்தையோ பழமொழி என்ற சொல் உணர்த்தவில்லை. நீதிமொழிகள் என்னும் பெயரே தமிழ் மரபுக்கு ஏற்றது. நூலின் தன்மையையும் ஓரளவுக்கு விவரிக்கிறது.

பழமொழியாகமம்-ஆசிரியர்:

இந்நூல் சாலமோனால் எழுதப்பெற்றது (1:1, 10:1, 25:1) என்பதற்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இந்நூல் ஒரே ஆசிரியரின் படைப்பு அன்று. பலருடைய படைப்பாகும் என்பது தெளிவாகும். சில பகுதிகளில் தொடக்கம் இதற்குச் சான்று கூறும். 10 ஆம் அதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில் சாலமோனின் பழமொழிகள் 25 ஆம் அதிகாரத்தில் தொடக்கத்தில் "... இவை கூடச் சாலமோனின் பழமொழிகளேயாம்" மாசாவைச் சார்ந்த யாக்கேயின் மகன் ஆகூரின் மொழிகள் (30:1) (31:1). ஞானிகள் வேறு சில முதுமொழிகள் என்று 24:23 இல் வருகிறது. "இதுவும்" என்பது ஞானிகள் போதித்ததை செவி கொடுத்துக் கேள் (22:11) என்பதைச் சுட்டலாம்.

மற்ற உள்ளாந்த சான்றுகளும் இந்நூல் பலருடைய படைப்புக்களின் தொகுப்பு என்பதற்கு ஆதரவு தருகின்றன. மேலும், அறிவுரைகள் சமன் செய்யப்பட்ட வரிகள், இரட்டிப்பு வாசகங்கள், உவமைகள், உருவகங்கள் போன்ற பல வகைப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்கள் இந்நூல் பலரால் தொகுக்கப்பட்டது என்ற உணர்வினை ஏற்படுத்துகின்றது.

பின்னணி

தேவபக்தியான வாழ்க்கைக்குச் சங்கீதங்களின் புத்தகம் உதவுவதுபோல் நடைமுறை வாழ்விற்கு நீதிமொழிகளின் புத்தகம் உதவுகிறது. சங்கீதங்களின் புத்தகம் தேவனை நோக்கி இருதயத்தை வெதுவெதுப்பாக்குகிறது. நீதிமொழிகளின் புத்தகம் மனிதர்களை நோக்கி முகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. ஞானத்தை ஊட்டுதல் என்பதே நீதிமொழிகளின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. (1:1 முதல்). நீதிமொழிகளின் புத்தகம் ஒரு கவிதைப் புத்தகமாய் இருப்பதுடன் கூடுதலாக ஞான இலக்கியம் என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதிகமான மக்கள் வாசிக்க முடியாதவர்களாயும், ஒரு சில கையெழுத்துப் பிரதிகளே கிடைக்கக் கூடியதாகவும் இருந்த நிலையில் படிப்பதற்கு நீதிமொழிகள் ஒரு முக்கியமான கருவியாக இருந்தன பழமொழிகள் சுலபமாக மனப்பாடம் செய்யக்கூடியவைகளாயிருந்தன. நீதிமொழிகள் பலவற்றை உள்ளடக்கிய பழமொழியாகமம் உலகளாவிய வேண்டுகோளைக் கொண்டு காணப்படுகிறது. பழமொழியாகமம் ஐந்து புத்தகங்களாக அமைவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1. ஞானத்தின் புகழ்தல் பற்றிய சாலமோனின் நீதிமொழிகள் (1-9)
2. பல்வேறு பாடக் கருத்துக்களின் மீதான சாலமோனின் நீதிமொழிகள் (10-24)
3. ஒருவேளை, பொருளாதாரத்தின் மீதான வலியுறுத்தத்துடனான எசேக்கியாவின் தொகுப்பு (25-29)
4. பிரதானமாக இயற்கையின் மீதான ஆகூரின் வார்த்தைகள் (30)
5. அரசர் லேமுவேலின் வார்த்தைகள் அவருடைய தாய் சம்பந்தப்பட்டது (31)

ஞானம் பற்றிய போதனை

மனிதன் ஞானமுடையவனாயிருக்க வேண்டுமென தேவன் விரும்புகிறார். ஆனால் ஞானத்தைத் தெரிந்து கொண்டு பின்பற்றுவதைத் தெரிந்தெடுக்கும் பொறுப்பை மனிதனிடம் தந்துள்ளார். தெரிந்து கொண்டு ஞானியாவதும் அதை விலக்கிவிட்டு மூடனாவதும் மனிதன் தெரிந்து கொள்ளுதலின் விளைவுகளாகும். கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் தொடக்கம் என்று பழமொழி ஆகமம் கூறுகின்றது."ஞானம் என்பது பல காரியங்களை அறிந்திருத்தலைக் குறிப்பிடாமல், நுண்ணறிவையும் சரியாகச் சிந்தித்துச் செயல்படும் திறனையும், நிதானமுள்ள தெளிவான பத்திக் கூர்மையையும் குறிப்பிடுகிறது".

தனக்குத் தெரியும் என்று கருதி, தன்னிச்சையாக நடந்து, கட்டுப்பாட்டை பொருட்படுத்தாமல் தான் செய்கிற யாவும் சரியானவை என சாதித்து, மற்றவர்களின் அறிவுரைகளை அற்பமாகக் கற்றுக்கொள்ள மறுப்பவனை மூடன் என்று வேதம் குறிப்பிடுகிறது.

மனிதனின் ஞானம்

மனிதனுக்குச் சாற்றிக் கூறும் போது, ஞானம் ஒரு சிக்கலான பண்பாகும். ஒழுங்கமைப்பின் வரையறைகளைக் கொண்ட பின்னணி உடையது. ஞானம் கவன மிக்க காட்சியறிவின் விளைவாக உள்ளது. கடின பாறைகளிலும் மனிதன் தன் கையை வைக்கிறான், மலைகளையும் வேரோடு புரட்டி

விடுகிறான். பாறைகளில் சுரங்க வழிகளைக் குடைகின்றான். விலையுயர்ந்த பொருள்களை அவன் கண் தேடுகிறது. ஆனால், அறிவின் இருப்பிடம் என்பது எங்கே உள்ளது அதை அடையும் வழியை மனிதன் அறியான்.

"ஆண்டவரைப் பற்றிய அச்சம் ஞானம்

தீமையை விட்டு விலகுவதே அறிவு" என்பதனை மனிதனுக்கான ஞானமாக பழமொழியாகமம் கூறுகிறது.

ஆட்சித்தன்மைக்கு உட்பட்ட ஞானம் :

இந்நூலில் ஞானம் ஒரு பண்பாக மட்டும் இல்லை. கருத்தளவிலான வடிவங்களைக் களைந்துவிட்டு, ஞானம் உயிருள்ள ஒரு பொருளின் வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்கிறது. அது பரந்த வெளியில், தொழில் நடக்கும் இடங்களில், இரைச்சல் மிக்க சந்திப்புக்களில் நகரவாயில்களில் ஓர் இறைவாக்கினரைப் போல் நின்று அறைகூவல் விடுக்கிறது (1:20-21)

ஞானம் தனது அறைகூவலால் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. இறைவாக்கினரைப் போல் ஞானம் முதலில் அதை அறியாதவர்கள் எனும் செய்வோர், முட்டாள்கள் ஆகியோரைப் பார்த்துப் பேசுகிறது. சிறுவர்களே எதுவரையில் சிறுபிள்ளைத் தனத்தை நேசிப்பீர்கள்? அறிவிலிகள் எதுவரைக்கும் தங்களுக்குக் கேடானவற்றை நாடுவார்கள் விவேகமற்றவர்கள் எதுவரையில் அறிவைப் பகைத்து வருவார்கள்? என் கண்டன வார்த்தையைக் கேட்டுத் திரும்புங்கள். இதோ என் ஏவுதலை உங்களுக்குத் தோற்றுவிப்பேன் என மொழிவதாய் உள்ளது. பின் வற்புறுத்தும், நட்புமிக்க இணக்கமான ஆதரவு காட்டும் அழைப்பாக மாறுகிறது.

ஞானம் உண்மையிலேயே ஓர் இறைவாக்கினர் தான் மேலும், ஞானம் தாராளமிக்க விருந்தளிக்கும் பெண்ணின் பண்புகளையும் எடுத்துக் கொள்கிறது தான் கட்டும் வீட்டில் தன்னுடையவர்களை அவள் விருந்துக்கு அழைக்கிறாள். அங்கு எல்லா மனிதர்களும் அழைக்கப்படுகின்றனர். அங்கு எல்லா மனிதர்களும் ஆலயப் பணியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கட்டடம், பலிப்பொருள் உணவு போன்ற உருவகங்களிலிருந்து ஆன்மீகப் புனிதத் தலத்தில் நடைபெறும் காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட விருந்தின் முன் உருவத்தை கற்பனை செய்வதாக அமைகிறது. ஞானம் இங்கு ஒரு கோட்பாட்டு அலுவலை நிறைவு செய்கிறது. அதன் போதகம் சுவையுள்ளதாகவும் உயிர்ச் சத்துள்ளதாகவும் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. இதற்கு மாறாக மூலப்பெண் வீதியில் ஓர் உணவுச் சாலையை நடத்துகிறாள் (9:13-18). அவளது நடத்தை வேறுபட்டால், உண்மையான ஞானத்தின் வியத்தகு அழைப்பு உயர்த்திக் காட்டப்படுகிறது.

மேலும் ஞானம் தன்னையே புகழ்ந்து கொள்ள வல்லது (8:1-21) மேன்மைக்கு உரிமை கொண்டாடுகிறது (8:22-36), எல்லா மனிதர்களுக்கும் மேலானது அதன் தூது யாவார்க்கும் உரியது (8:1-3) அது வாக்களிக்கும் நலன்கள் மிகவும் உயர்ந்தவை ஆகையால், மனிதர்கள் அதன்பால் ஈர்க்கப்படுகின்றனர். அதன் சொந்த உயர்வே இந்நலன்களுக்கு அவற்றின் அசாதாரண மதிப்பை

அளிக்கிறது ஏனெனில் மனிதன் உழைப்பால் கொண்டிருப்பதையே ஞானம்தன்மையாலே கொண்டிருக்கிறது. (8:12-14) ஞானம் தலைவர்களுக்கு ஒழுக்கத்தையும் நேர்மையையும் அதிகாரத்தையும் அளிக்கிறது (8:15-16) அதை நேசிப்பவர்களை அது நேசிக்கிறது.

இறை ஞானம்

ஞானம் இறைவனோடு நெருக்கமானது. அவரே அதை நித்தியத்திலிருந்து படைத்தார். அதற்கு மதிப்பளித்து அரியணையில் அமர்த்தினார். யாவே எப்போதும் ஞானமிக்கவர். அவரது படைப்புச் செயல் முழுவதிலும் அவரோடு ஞானம் ஒத்துழைக்கிறது. விளையாட்டு போல் உலகை அமைக்கிறது. அதே சமயம் மனிதர்களின் தோழமையை மகிழ்ச்சியோடு தேடுகிறது. இக்காரணத்திற்காக அதன் போதனைக்குச் செவிமடுப்பது அவர்களுக்கு வாழ்வு மற்றும் சாவுக்குரிய சிக்கலாகும்.

முற்காலக் கிறிஸ்துவ ஆசிரியர்களில் பலர் இந்நூலின் ஆசிரியர் வெறும் உருவகப் பொருளைக் கடந்து செல்கிறது என்பர். இந்நூலில் வரும் ஞானம் பற்றிய விவரிப்பை யோவன் எழுதிய நற்செய்தியின் முன்னுரையில் வரும் விவரிப்போடு ஒப்பிட்டுள்ளனர். புதிய ஏற்பாட்டின் ஒளியில் கி.பி முதல் நூற்றாண்டுத் தந்தையரும் விளக்கவுரையாளர்கள் பலரும் ஞானம் பற்றிய விவரிப்பை மூவொரு இறைவனின் இரண்டாம் ஆளுக்குச் சாற்றிக் கூறியுள்ளனர். பழைய மொந்தையில் புதிய இரசத்தை ஊற்றி வைப்பது ஆபத்தானதாகும் என்பதை நினைவில் கொள்வது நலம். கத்தோலிக்கத் திருச்சபை, தன் வழிபாட்டில் பழமொழியாகமத்தில் வரும் ஞானம் பற்றிய விவரிப்பை மரியாளுக்குச் சாற்றிக் கூறிவந்துள்ளது. இவள்தான் மனிதனான வார்த்தையானவர்க்குத் தாயாவதற்கு முன் நித்தியத்தில் இறைவனது எண்ணத்தில் முன்னேற்பாடாய் உண்டானவள் இவளை ஞானத்திற்கு இருப்பிடமே! என்று வாழ்த்திப் பெருமை கொள்கிறது.

இவ்வாறாகப் பழமொழியாகமம் ஞானம் என்பதை இறையியலோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதாய் அமைகிறது. மேலும் இறைஞானமே எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது என்பதனைக் கூறி அதனை வலியுறுத்துவதாய் அமைகிறது.

ஞானத்தின் பயன்கள்

ஞானத்திற்குச் செவிசாய்த்து, விவேகத்தின்பால் இருதயத்தை திருப்பினால் பணத்தைப்போல அதைத் தேடி, புதயலைப் போல தோண்டி எடுப்பாயானால் தெய்வ பயத்தை உணர்வாய் என்று ஞானத்தின் பயனாகப் பழமொழியாகமம் கூறுகிறது. மேலும் கடவுளுடைய போதகத்தையும் கண்டுபிடிப்பாய் என்று கூறுகிறது. ஏனெனில் ஞானத்தைத் தருபவர் ஆண்டவரே என்று கூறுகிறது. மேலும் அவருடைய வாயினின்றே விவேகமும் அறிவும் புறப்படுகின்றன.

ஞானம் மற்றும் தெய்வ போதகத்தை ஆன்மா விரும்பினால் அறிவுரை காக்கும் என்று கூறுகிறது. ஞானத்தின் பயனாகத் தீயவழியினின்று அக்கிரமங்களை பேசுகிற மனிதர்களினின்று காப்பாற்றப்படுவாய் என்று கூறுகிறது. ஞானத்தைப் பெற்றால் தீய பெண்ணினின்று தப்புவித்துக்

கொள்வாய் என்று கூறுகிறது. எனவே நன்னெறியில் நடந்து நீதியுடைய நெறிகளைக் காக்க வேண்டும் என்றும் பழமொழியாகமம் கூறுகிறது

'அற்றது பற்று எனில், உற்றது வீடு' என்கிறது பழமொழி. பற்றற்று இறை நினைப்புடன் இருப்பின் சொர்க்கம் எனும் வீடுபேறும் கிடைக்கும். மேலும் ஞானத்திற்கு விரோதமாய் பாவம் செய்பவன் தன் ஆன்மாவைக் காயப்படுத்துவான். ஞானத்தைப் பகைக்கின்ற அனைவரும் சாவை நேசிக்கின்றார்கள் என்பதை வலியுறுத்துவதாக பழமொழி ஆகமம் அமைகிறது. மேலும் பழமொழிகள் ஆகமம் ஞானத்தின் பயனை வெளிப்படுத்தி அதனைத் தேடி ஆர்வம் கொள்ள வழிவகை செய்கிறது.

ஞானமும் மடமையும்

போதனையை நேசிக்கிறவன் அறிவை நேசிக்கிறான். கண்டனங்களைப் புறக்கணிக்கிறவனோ ஞானமற்றவனாம், அக்கிரமத்தால் மனிதன் திடம் பெற மாட்டான். நீதிமான்ருடைய வேரும் அசைக்கப்படாது. அக்கிரமிகளின் வார்த்தைகள் பிறர் இரத்தத்தைச் சிந்துகின்றன. நீதிமான்ருடைய வாக்கியமோ அவர்களை விடுவிக்கும். வாய்ப் பாவங்கள் நிமித்தமே தீயோனுக்கு நாசம் அணுகுகின்றது. நீதிமானோ இக்கட்டினின்று தப்பித்துக் கொள்வான். இதனையே வள்ளுவர், யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு" என்று வலியுறுத்துகிறார்.

முடிவுரை:

ஞானம் என்பது இறைவனின் கொடையாகும். ஞானத்தினைக் கொண்டோர் தனக்கு நேரிடும் எத்தகைய தீமையையும் எதிர்கொள்வர் அது அவர்களைத் தீண்டாது. உலகியல் அறிவையும் உள்ளடக்கியது ஞானமாகும்.

அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிலார்

அஃதறி கல்லா தவர்

என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடும் அறிவுடைமை ஞானத்திற்கும் பொருத்தமாக அமைகிறது. எனவே ஞானம் பற்றிய போதனையின் சிறப்புக்களினை இதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஞானம் இறைவனின் கொடையாகும். அதை நாடுவோர் ஆன்மிக வாழ்வில் உயர்வடைவர். பழமொழியாகமம் இதனை உரைக்கும் உன்னத நூலாக அமைகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்:

1. பரிசுத்த வேதாகமம், (2014), விவிலியம்- தமிழ்ப் பண்பாடுகள் ஆய்வு நடுவம், புதுவை உயர் மறைமாவட்டம் ,
2. ஆல்பர்ட் தேவநேசன்,வாழ்வியல் விளக்க வேதாகமம்,வோர்டு ஆப் கிரைட் ஊழியங்கள், சென்னை
3. தியாகு,விவிலியக் களஞ்சியம்-4 விவிலிய அறிமுகம்,அருள்கடல் ,சென்னை
4. திருக்குறள் எளிய உரை,உமா பதிப்பகம், சென்னை

References:

1. Holy Bible, (2014), Viviliyam - Research Centre for Tamil Culture, Archdiocese of Puducherry.
2. Albert Devanesan, Explanatory Bible for Life, Word of Christ Ministries, Chennai.
3. Thyagu, Biblical Encyclopedia - Vol. 4, Introduction to the Bible, Arulkadal, Chennai.
4. Thirukkural Simple Commentary, Uma Publications, Chennai.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.